

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea cererii de recurs depusă de Inspectoratul de Poliție Rîșcani,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul de Poliție Rîșcani împotriva lui Lazari Valeriu, privind încasarea plăților achitate neîntemeiat la achitarea indemnizației unice de încetare a raportului de serviciu și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 03 aprilie 2025 a Curții de Apel Nord,

*(Dosarul nr. 2ra-495/25
NR. PIGD 2-24097126-01-2ra-05092025)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Instanța de fond: Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani, jud. M. Adomița
Instanța de apel: Curtea de Apel Nord, jud. S. Grosu, A. Țihonschi, R. Holban

27 mai 2026
Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea cererii de recurs depusă de Inspectoratul de Poliție Rîșcani,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judcători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 29 august 2024, Inspectoratul de Poliție Rîșcani a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Valeriu Lazari privind încasarea plăților achitate neîntemeiat la plata indemnizației unice de încetare a raportului de serviciu și încasarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a indicat că, prin ordinul nr.156ef la 28 martie 2018 al Inspectoratului General al Poliției, s-a încetat, în temeiul art.38 alin.(1) lit. c) din Legea nr.288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, raportul de serviciu al lui Valeriu Lazari, fiindu-i stabilită totodată vechimea calendaristică în serviciu de 20 ani 1 luni 19 zile, în acest calcul efectuat fiind inclusă și perioada serviciului militar în termen de 1 ani 6 luni 2 zile.

3. Astfel, i-a fost achitată indemnizația unică în conformitate cu art.49 alin.(2) lit. e) al Legii nr.288 din 16 decembrie 2016, constituită din 14 salarii lunare.

4. În urma efectuării inspecției financiare complexe a activității economico-financiare desfășurată pe parcursul anilor 2018-2022 a Inspectoratului de Poliție Rîșcani și în cadrul verificării corectitudinii și plenitudinii decontărilor efectuate cu foștii angajați ai Inspectoratului de Poliție Rîșcani, s-a stabilit includerea nejustificată în vechimea calendaristică în funcții publice deținută în organele apărării naționale, securității statului și ordinii publice utilizată pentru achitarea indemnizației unice acordată în cazul încetării raportului de serviciu a lui Valeriu Lazari, a perioadei serviciului militar în termen, prin ce mărimea indemnizației a fost majorată fără temei cu 4 salarii lunare, astfel cheltuielile neîntemeiate constituind 24867,76 de lei.

5. La 19 decembrie 2023, Inspecția financiară din subordinea Ministerului Finanțelor a emis prescripția nr.25-04/4140 privind lichidarea iregularităților constatate în rezultatul inspecției financiare complexe desfășurate la Inspectoratul de Poliție Rîșcani al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne.

6. În acest context, a invocat dispozițiile art. 49 din Legea nr. 288/2016, susținând că vechimea calendaristică în serviciu special reprezintă exclusiv perioada efectivă de exercitare a funcției publice și nu include perioada serviciului militar în termen.

7. Potrivit legislației în vigoare este necesar de diferențiat două noțiuni: „vechimea în muncă generală” și „vechimea calendaristică în serviciu special”. Astfel, vechimea în muncă generală reprezintă anii efectiv lucrați cu forme legale, suplimentar fiind luate în calcul anumite studii și concedii medicale și de îngrijire a copilului, perioada aflării în serviciul militar în termen, etc. Însă, vechimea calendaristică în serviciul special reprezintă perioada calendaristică (zi de zi) de îndeplinire a serviciului special din momentul încadrării în serviciu prin contract.

8. Pornind de la dispozițiile legale că în vechimea calendaristică se include vechimea acumulată în funcții publice, precum și faptul că, activitatea angajaților cu statut special se consideră serviciu public, atunci în corespundere cu art. 41 din Legea nr.58/2008 „vechimea în serviciul public include perioadele de exercitare efectivă a funcțiilor publice specificate în Clasificatorul unic al funcțiilor publice”.

9. Totodată, vechimea în serviciul public intră și perioadele în care funcționarul public: a) nu a lucrat de fapt, dar i s-a menținut funcția publică și salariul mediu, integral sau parțial; b) a fost suspendat în condițiile art.38 alin. (1), art.52 lit. c), e) sau art.54 alin.(1) lit.b); a) a fost suspendat în condițiile art.53 lit.b) și c) și ulterior absolvit de răspundere disciplinară sau penală; d) a fost absent forțat de la serviciu în legătură cu eliberarea sau destituirea ilegală și restabilirea ca urmare a pronunțării de către instanța de judecată a hotărârii respective.

10. Având în vedere că perioada studiilor în instituțiile de învățământ, precum și perioada îndeplinirii serviciului militar în termen nu este specificată în dispozițiile invocate, se consideră că acestea nu pot fi incluse în vechimea în serviciul public și, respectiv, în vechimea calendaristică care acordă dreptul funcționarilor publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne să beneficieze de indemnizația unică la încetarea raporturilor de serviciu.

11. Astfel, stabilirea mărimii indemnizației unice la încetarea raportului de serviciu, în conformitate cu prevederile art.49 din Legea 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul ministerului Afacerilor Interne, se va face în dependență de vechimea în muncă luând în calcul doar perioada

de exercitare efectivă a funcției publice, fără a include și perioada studiilor în instituțiile de învățământ superior de profil și a serviciului militar în termen.

12. În atare circumstanțe, reclamantul a susținut că Valeriu Lazari a beneficiat nejustificat de plata a patru salarii medii lunare, în mărime de 24867,76 de lei.

13. Întru soluționarea amiabilă a litigiului, la 29 martie 2024, pârâtul a expediat în adresa pârâtului somație, prin care a solicitat restituirea benevolă și imediată a plăților achitate în sumă de 24867,76 de lei, sumă achitată pârâtului în surplus.

14. Reclamantul, Inspectoratul de Poliție Rîșcani a solicitat încasarea din contul pârâtului, Valeriu Lazari, a sumei de 24867,76 de lei, cu titlu de plăți achitate neîntemeiat la achitarea indemnizației unice de încetare a raportului de serviciu și încasarea cheltuielilor de judecată.

ASPECTE DE PROCEDURĂ

15. Prin încheierea din 03 octombrie 2024 a Judecătorei Drochia, sediul Rîșcani, s-a respins cererea depusă de Valeriu Lazari privind excepția de tardivitate, ca fiind neîntemeiată.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

16. Prin hotărârea din 04 decembrie 2024 a Judecătorei Drochia, sediul Rîșcani, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul de Poliție Rîșcani.

S-a încasat de la Valeriu Lazar, în beneficiul Inspectoratului de Poliție Rîșcani suma de 20391 de lei, cu titlu de plăți achitate neîntemeiat la achitarea indemnizației unice de încetare a raportului de serviciu. În rest, pretențiile s-au respins, ca fiind neîntemeiate.

S-a încasat de la Valeriu Lazari în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 865,62 de lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

17. La 13 decembrie 2024, Valeriu Lazari a depus cerere de apel nemotivată, iar ulterior, la 28 ianuarie 2025, a depus cerere de apel motivată împotriva încheierii din 03 octombrie 2024 și a hotărârii din 04 decembrie 2024 ale Judecătorei Drochia, sediul Rîșcani, solicitând admiterea cererii de apel,

casarea încheierii și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată și încasarea de la Inspectoratul de Poliție Rîșcani în beneficiul său a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 4000 de lei, taxa de stat achitată pentru depunerea cererii de apel în sumă de 735, 78 de lei și taxa de timbru în sumă de 200 de lei.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

18. Prin decizia din 03 aprilie 2025 a Curții de Apel Nord, s-a admis cererea de apel depusă de Valeriu Lazari.

S-a casat încheierea din 03 octombrie 2024 a Judecătorei Drochia, sediul Rîșcani, privind respingerea excepției de tardivitate a acțiunii și hotărârea din 04 decembrie 2024 a Judecătorei Drochia, sediul Rîșcani, și s-a emis o hotărâre nouă prin care: S-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul de Poliție Rîșcani, ca fiind tardivă.

S-a încasat de la Inspectoratul de Poliție Rîșcani, în beneficiul lui Valeriu Lazari, cheltuielile de judecată în suma totală de 4 935,73 de lei, compuse din cheltuieli de asistență juridică în sumă de 4.000 de lei, taxa de stat achitată la depunerea cererii de apel în sumă de 735,73 de lei și taxa de timbru achitată la depunerea apelului în sumă de 200 de lei.

19. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că acțiunea înaintată de Inspectoratul de Poliție Rîșcani este tardivă, fiind depășit termenul de prescripție pentru înaintarea pretențiilor privind restituirea plăților achitate pretins neîntemeiat.

20. Instanța de apel a stabilit că dreptul la acțiune al reclamantului a luat naștere la momentul achitării indemnizației unice, respectiv la data de 06 aprilie 2018, când a fost încetat raportul de serviciu al pârâtului și a fost stabilită vechimea în serviciu, iar nu la data constatării ulterioare a pretinsului prejudiciu în urma inspecției financiare.

21. Instanța de apel a reținut că efectuarea inspecției financiare și emiterea Prescripției nr. 25-04/4140 din 19 decembrie 2023 nu au ca efect repunerea în termen sau nașterea unui nou termen de prescripție, acestea având caracter constatator.

22. Totodată, instanța de apel a menționat că reclamantul avea posibilitatea să verifice corectitudinea calculării indemnizației la momentul achitării acesteia, respectiv în anul 2018, iar omisiunea de a o face nu poate justifica depășirea termenului legal de adresare în instanță.

23. În consecință, instanța de apel a concluzionat că acțiunea, depusă la 29 august 2024, a fost înaintată peste termenul legal, motiv pentru care a admis apelul, a casat actele primei instanțe și a respins acțiunea ca fiind tardivă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

24. La 21 iulie 2025, Inspectoratul de Poliție Rîșcani a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 03 aprilie 2025 a Curții de Apel Nord, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii din 04 decembrie 2024 a Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani.

SOLICITAREA RECURENTULUI

25. În motivarea recursului, recurentul a indicat că soluția instanței de apel este eronată, deoarece termenul de prescripție nu a început să curgă de la data achitării indemnizației unice, ci de la data constatării prejudiciului în urma inspecției financiare, materializată prin Prescripția nr. 25-04/4140 din 19 decembrie 2023. Doar în urma acestei inspecții, recurentul/ reclamant a luat cunoștință despre includerea nejustificată a perioadei serviciului militar în termen în vechimea în serviciu, ceea ce a determinat majorarea neîntemeiată a indemnizației acordate. Așadar, instanța de apel a interpretat greșit normele privind prescripția extinctivă, ignorând faptul că termenul începe să curgă din momentul în care titularul dreptului a cunoscut sau trebuia să cunoască prejudiciul și persoana responsabilă.

26. La 05 septembrie 2025, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimătei copia recursului declarat de Valeriu Lazari, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

27. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

28. Art. 433 din Codul de procedură civilă:

„ (1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1);

- a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat;
- e) problema juridică invocată în recurs nu este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței;
- f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

29. Art. 432 din Codul de procedură civilă:

„ (1) Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;
- d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)-f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

30. Art. 440 din Codul de procedură civilă:

„ (1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

31. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, la 02 iulie 2025, Curtea de Apel Nord a expediată, prin intermediul poștei electronice, recurentului decizia motivată din 03 aprilie 2025, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele cauzei (f.d. 112).

32. Astfel, cererea de recurs depusă de Inspectoratul de Poliție Rîșcani, la 21 iulie 2025, se consideră depusă în termenul stabilit de lege.

33. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de

procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

34. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

36. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de instanța de apel și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

37. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Inspectoratul de Poliție Rîșcani nu conține argumente concrete față de decizia instanței de apel, ci s-a limitat la o simplă exprimare a dezacordului cu soluția pronunțată. Recursul nu îndeplinește condițiile legale de admisibilitate, întrucât nu conține motive de drept și nici temeuri care să justifice reformarea deciziei recurate.

38. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă.

39. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci

expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

40. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către instanța de apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenși argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

42. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

43. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

44. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a aprecia recursul declarat de Inspectoratul de Poliție Rîșcani, ca fiind inadmisibil.

29. Ținând cont de cele expuse supra și în temeiul art. 431 alin. (1), alin. (2), art. 433 alin. (1) lit. f), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Inspectoratul de Poliție Rîșcani, împotriva deciziei din 03 aprilie 2025 a Curții de Apel Nord.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni